

HET MYSTERIE DER ZALIGSPREKINGEN

DOOR

JAN VAN RIJCKENBORGH

DERDE, HERZIENE DRUK

1993

roze kruis pers – haarlem – nederland

Internationale School van het Gouden Rozenkruis
Lectorium Rosicrucianum
Baknessergracht 11-15, Haarlem, Nederland

ISBN 90 6732 109 5

© 1993 ROZEKRUIS PERS, HAARLEM, NEDERLAND

Inhoud

	Woord vooraf	7
I	Zalig zijn de armen van geest (1)	9
II	Zalig zijn de armen van geest (2)	12
III	Zalig zijn die treuren (1)	23
IV	Zalig zijn die treuren (2)	27
V	Zalig zijn die treuren (3)	37
VI	Zalig zijn de zachtmoedigen	43
VII	Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid (1)	48
VIII	Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid (2)	59
IX	Zalig zijn de barmhartigen	63
X	Zalig zijn de reinen van hart	74
XI	Zalig zijn de vreedzamen	85
XII	Zalig zijn die vervolgd worden om der gerechtigheid wil.	
	Zalig zijt gij, als de mensen u smaden en vervolgen	92
	Woordverklaring	101

Woord vooraf

Het Mysterie der Zaligsprekingen bevat onder andere een aantal toespraken, door Jan van Rijkenborgh in de Tweede Wereldoorlog in een van de Haarlemse kerkgebouwen gehouden, tijdens de illegale periode van de School van het Rozenkruis. Zonder de naam van het Rozenkruis te noemen werd, ondanks verboden en vervolgingen, de rijke, volle boodschap van de Universele Broederschap in het openbaar gebracht en bewees de School van het Rozenkruis haar trouw aan roeping en plicht.

Nu de schaduwen van de komende Kosmische Nacht zich steeds dieper en donkerder over wereld en mensheid spreiden en allerwegen de schijnwaarden, die miljoenen ernstig strevenden terughouden van een waarlijk bevrijdend leven, ontmaskerd worden in hun geestelijke armoede, valse schittering en trieste machteloosheid, voelen wij ons gedrongen *Het Mysterie der Zaligsprekingen* in een herziene, vermeerderde uitgave opnieuw in de aandacht der openbaarheid te plaatsen.

De in dit boek opgenomen verhandelingen doen een helder licht schijnen op het negenvoudige pad dat de waarachtige zoeker naar verlossing vanaf de Heilige Berg gewezen wordt. Dit pad is open en toegankelijk voor ieder die de roep verstaat en in oprechte hunkering naar het verlossende licht aan zijn bevrijdende eisen met vreugde wil leren voldoen.

Dat talloos velen deze weg ten leven zullen herkennen en in volle overgave zullen opgaan ter overwinning.

*Zalig zijn de armen van geest, want hunner is het
Koninkrijk der Hemelen (1)*

«Toen Jezus de scharen zag, beklom Hij de berg en nadat Hij zich had nedergezet kwamen zijn discipelen tot Hem.»

Zo begint, zoals u weet, de Bergrede. Deze Bergrede vinden wij niet slechts in het Evangelie van Mattheûs, doch wij vinden haar, in verschillende vormen, in de heilige taal van alle tijden. Tijd en plaats en de heilige personen die haar uitspraken waren zeer verschillend, doch de inhoud bleef steeds dezelfde.

De berg is een prachtig symbool voor het pad, dat van de duisternis tot het licht voert. De voet van het bergmassief staat in de aarde geplant, de top verheft zich in de hemel. Daarom is het duidelijk dat zulk een berg, van welks heilige top het woord der bevrijding klinkt, bovenal een uitbeelding vormt van het vijfvoudige Levende Lichaam ener gnostieke ontwikkeling.

Jezus de Heer is de onthevene, de volmaakte, de verlost broeder, die de schare binnen het Levende Lichaam toespreekt. Immers, Hij wendt zich tot zijn discipelen.

Het woord «discipel» betekent onder andere «jongere». Daarom is de Bergrede bedoeld voor allen die begonnen zijn het werkelijke pad te bewandelen en die ten opzichte van de bevrijden, de ouderen, nog «de jongeren» zijn.

Aldus is de Bergrede zeer belangrijk voor allen die zich in het Levende Lichaam van de jonge gnostieke Broederschap bevinden.

Wij vinden er de schets in van een levenshouding die onveranderlijk tot het grote doel zal voeren. Bovendien vangt deze belangrijke toespraak aan met een heerlijke vertroosting, namelijk met de «zaligsprekingen». Tot negen maal toe wordt er gezegd: «Zalig zijn...». Niet zalig worden, doch zalig zijn! Zaligheid is een toestand van het hoogste geluk, een waarlijk bevrijd zijn.

In een gnostiek lichaam bevinden zich uiteraard vele jongeren. Zij zijn op weg naar het Vaderhuis, en reeds in dat stadium worden zij begroet met het negenvoudig herhaalde «Zalig zijn...», met de nadruk op *zijn*. Reeds het-zich-bevinden in het lichaam van de School – natuurlijk als serieuze leerling – maakt de bevrijding tot een feit. Dat nu is het typerende van het gnostieke leven: het brengt niet het hoogste geluk, het vestigt niet de aandacht op een toekomstig geluk, doch het is geluk, het is zaligheid.

De gnostieke wereldhistorie is er om te bewijzen dat de gnostieke mens altijd een blij en gelukkig mens was en is, wat hem of haar in de gang der natuur des doods ook mocht overkomen. Zijn zekerheid is niet een gesuggereerde zekerheid, die psychoanalytisch in een mens gedreven wordt met een «u bent gelukkig!», doch het geldt hier de zekerheid der ervaring. De ervaring: «Ik ben op weg en terwijl ik op weg ben, treedt het licht mij tegemoet; het licht overdekt mij; het komt in mij; het verlaat mij niet meer, bij dag noch nacht. De roos bloeit, zij geurt met lieflijke geuren. Ik ga een rozengang, waarop het licht mij trekt, mij geleidt, mij tot een gids is.»

Wie uit zulk een ervaring leeft, zou die niet gelukkig zijn? De gang door de diepten der tijden kan zo iemand toch nimmer wezenlijk deren? En wij allen kunnen op dezelfde wijze ervaringsbewust worden en blijven.

Het gaat er maar om dat u uit een werkelijke, innerlijke behoefte, met geheel uw wezen gaat uitzien, gaat hunkeren naar het licht. Niet gewild of gedacht, of met sentimentele gevoelens, doch met een hunkering vanuit uw bloedsstaat; met een drang, waarnaar alle intelligentieorganen en intelligentiewerkingen zich moeten voegen.

Dan wordt de eerste zaligspreking voor u tot werkelijkheid:
«Zalig zijn de hunkerenden naar de geest; hunner is het Koninkrijk
der Hemelen.» Dan staan reeds bij voorbaat de hallen van het
nieuwe rijk wijd voor u open.

Kom tot het licht en toef niet langer.

Neem van het vuur – en wees vrij.